

Obrad privítania Betlehemskeho svetla

História Betlehemskeho svetla siaha až do 12. storočia. V tom čase turecké kmene Seldžukov okupovali najmä časti Malej Ázie, v ktorých sa narodil, žil a umrel Ježiš Kristus. Kresťanom tak znemožnili tieto posvätné miesta navštevovať. Preto zorganizovali rytieri na výzvu pápeža Urbana II. križiacku výpravu do Palestíny. Oslobodili v prvom rade Betlehem, kde sa Ježiš narodil, a taktiež Jeruzalem, kde umrel. Jeden mladý križiak sa v tom čase zaprisahal, že keď sa vráti, donesie do svojho rodného mesta - Florencie - plamienok ohňa z betlehemskej baziliky. Po troch rokoch, tesne pred Vianocami roku 1099, dorazili otrhání mládenci do Florencie, na ich čele stál jeden, nesúci zapálenú sviecu. Jej plameň bol zapálený až v ďalekom Betleheme a onen mládenec ho niesol v čase i nečase po púšti i mori, aby tak splnil svoj sľub. Sviecu umiestnili v kostole, odkiaľ si potom svetlo odpaľovali ostatní obyvatelia. V stredoveku to bol prvý a posledný plameň z Kristovho rodiska.

Novodobú históriu Betlehemskeho svetla píšeme od roku 1986. Tradíciu roznášať plamienok založili naši susedia Rakúšania. Pred Vianocami poslali do Betlehemu lietadlom telesne postihnuté dieťa, ktoré v Bazilike Narodenia Pána odpálilo z večného svetla plamienok a lietadlom ho prinieslo späť do Linzu. Tam sa ho ujali miestni skauti, ktorí ho začali roznášať do ostatných častí Rakúska. Po roku 1989, keď padli totalitné režimy v Európe, sa tento zvyk rozšíril aj do ostatných krajín susediacich s Rakúskom, vrátane Slovenska, na ktorom roznášajú skauti svetielko už od roku 1990 a tvoria súčasť štafety, ktorou Betlehemske svetlo putuje z Rakúska do Poľska. V súčasnosti sa tradícia Betlehemskeho svetla šíri aj do ostatných častí sveta, mimo Európsky kontinent.

1. Obrad privítania a požehnaní Betlehemskeho svetla sa koná vo vhodnom čase na začiatku svätej omše. Sviece na oltári, ani na adventnom venci sa nezapaľujú.
2. Kňaz začne slávenie omše ako zvyčajne, prežehná sa a pozdraví zhromaždený ľud. Potom, ak je to vhodné, niekoľkými slovami vysvetlí symboliku a význam Betlehemskeho svetla. Potom zide pred oltár.
3. Zástupcovia skautov (alebo, ak ich niet, iní vhodní laici) prinesú Betlehemske svetlo stredom kostola až k oltáru. Po príchode k oltáru odovzdajú svetlo takto, alebo podobne:

Milí bratia a sestry!

Prinášame Vám svetlo z Betlehema, zapálené v Bazilike narodenia Pána, ako symbol pravého Svetla, Ježiša Krista, ktoré v týchto dňoch zostupuje na zem, aby zahnilo temnoty zla, utrpenia a hriechu a prinieslo všetkým, ktorí Ho milujú, svetlo nového života. Prijmite ho, prosím, ako znak viery a radosti!

4. Po prednesení týchto slov kňaz svetlo požehná týmito slovami:

Bratia a sestry!

Modlime sa k Trojjedinému Bohu o Jeho požehnanie. Chváľme Ho a oslavujme Ho za Jeho dary a volajme spoločne: Velebíme Ťa, Bože!

Potom pokračuje, otočený smerom k Betlehenskému svetlu:

K.: Velebíme Ťa, Otče, Pán Neba i Zeme! Ty si na počiatku stvorenia oddelil svetlo od tmy a tak si naznačil, že sám si Svetlo a niet v Tebe nijakej tmy!

Ľ.: Velebíme Ťa, Bože!

K.: Velebíme Ťa, Boží Syn Ježiš Kristus! Ty si na počiatku vykúpenia zostúpil na tento svet ako Svetlo, ktoré premáha temnoty zla a hriechu a dal si nám moc stať sa synmi a dcérami Boha!

Ľ.: Velebíme Ťa, Bože!

K.: Velebíme Ťa, Bože, Duchu Svätý! Ty si ako nebeský Oheň zostúpil na svoju Cirkev, aby si nám dal moc žiť Boží Život, konať dielo Božích synov a dcér a byť tak svetlom sveta!

Ľ.: Velebíme Ťa, Bože!

K.: Požehnaj, ✠ Trojjediný Bože, toto svetlo, ktoré ožiari náš chrám i naše domovy. Daj, nech sa pre nás stane znamením pravého Svetla Ježiša Krista a pomáhaj nám samým žiariť pred tvárou celého sveta, aby tak všetci ľudia oslavovali Teba, jediného a pravého Boha: Otca, Syna a Ducha Svätého. Ty vládneš nad všetkým na veky vekov.

Ľ.: Amen!

5. Nato posluhujúci zapália od Betlehenského svetla sviece na adventnom venci a na oltári. Svieca s Betlehenským svetlom sa potom uloží na dôstojnom mieste, kde si po skončení omše od nej môžu zapáliť svetlo aj ostatní veriaci. Je chvályhodné, ak sa vo farnosti zabezpečí roznesenie svetla do jednotlivých domácností, obzvlášť potom nevládnym, opusteným a chorým, napríklad počas koledovania, alebo iným vhodným spôsobom.

6. Po zapálení sviec a umiestnení Betlehenského svetla na určené miesto sa kňaz vráti k sédesu a omša pokračuje modlitbou dňa.